

DIREKTIVA (EU) 2019/883 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 17. aprila 2019****o pristaniških sprejemnih zmogljivostih za oddajo odpadkov z ladij, spremembi Direktive 2010/65/EU in razveljavitvi Direktive 2000/59/ES****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 100(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj pomorske politike Unije je zagotavljati visoko raven varnosti in varstva okolja. To se lahko doseže z upoštevanjem mednarodnih konvencij, kodeksov in resolucij ter hkratnim ohranjanjem svobode plovbe, kot je določena v Konvenciji Združenih narodov o pomorskem pravu (v nadaljnjem besedilu: konvencija UNCLOS).
- (2) V cilju trajnostnega razvoja Združenih narodov št. 14 se opozarja na nevarnosti morskega onesnaževanja in onesnaževanja s hranili, izčrpavanje virov in podnebne spremembe, ki so vsi zlasti posledica človekovih dejavnosti. Te nevarnosti dodatno obremenjujejo okoljske sisteme, kot sta biotska raznovrstnost in naravna infrastruktura, hkrati pa povzročajo socialno-ekonomske težave na svetovni ravni, vključno z zdravstvenimi, varnostnimi in finančnimi tveganji. Unija mora delovati za zaščito morskih vrst in pomagati ljudem, ki so odvisni od oceanov, naj gre za zaposlovanje, vire ali preživljanje prostega časa.
- (3) V Mednarodni konvenciji o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij (v nadaljnjem besedilu: konvencija MARPOL) so določene splošne prepovedi glede izpustov z ladij v morje, hkrati pa so v njej urejeni pogoji, pod katerimi se nekatere vrste odpadkov lahko izpuščajo v morsko okolje. Konvencija MARPOL od pogodbenic zahteva, da v pristaniščih zagotovijo ustrezne pristaniške sprejemne zmogljivosti.
- (4) Unija nadaljuje izvajanje posameznih delov konvencije MARPOL z Direktivo 2000/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, ob upoštevanju pristopa, ki temelji na pristaniščih. Cilj Direktive 2000/59/ES je uskladiti interese za nemoteno delovanje pomorskega prometa z varstvom morskega okolja.
- (5) V zadnjih dveh desetletjih so bile konvencija MARPOL in njene priloge predmet pomembnih sprememb, s katerimi so bile uvedene strožje norme in prepovedi za izpuste odpadkov z ladij v morje.
- (6) S Prilogo VI h konvenciji MARPOL so bile uvedene norme za izpuste za nove kategorije odpadkov, zlasti ostanke iz prečiščevalnikov izpušnih plinov, ki vsebujejo blato in odpadno vodo. Te kategorije odpadkov bi morale biti vključene v področje uporabe te direktive.

⁽¹⁾ UL C 283, 10.8.2018, str. 61.⁽²⁾ UL C 461, 21.12.2018, str. 220.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. aprila 2019.⁽⁴⁾ Direktiva 2000/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2000 o pristaniških zmogljivostih za sprejem ladijskih odpadkov in ostankov tovora (UL L 332, 28.12.2000, str. 81).

- (7) Države članice bi si morale na ravni Mednarodne pomorske organizacije (IMO) še naprej prizadevati za celovito obravnavo okoljskega vpliva izpustov odpadnih voda iz prečiščevalnikov izpušnih plinov z odprtim sistemom prečiščevanja, vključno z ukrepi za preprečevanje morebitnega vpliva.
- (8) Države članice bi bilo treba spodbujati k sprejemanju ustreznih ukrepov v skladu z Direktivo 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, vključno s prepovedjo izpusta odpadne vode iz prečiščevalnikov izpušnih plinov z odprtim sistemom prečiščevanja in nekaterih ostankov tovora v svojih teritorialnih vodah.
- (9) IMO je 1. marca 2018 sprejela revidirane konsolidirane smernice za ponudnike in uporabnike pristaniških sprejemnih zmogljivosti (MEPC.1/okrožnica 834/Rev.1) (v nadaljnjem besedilu: konsolidirane smernice IMO), ki vključujejo standardne obrazce za obveščanje o odpadkih, za potrdilo o oddaji odpadkov in za poročanje o domnevnih neustreznostih pristaniških sprejemnih zmogljivosti, pa tudi zahteve za poročanje glede zmogljivosti za sprejem odpadkov.
- (10) Kljub navedenim regulativnim spremembam se odpadki še vedno izpuščajo v morje, kar povzroča precejšnje okoljske, družbene in gospodarske stroške. To je posledica več dejavnikov, in sicer v pristaniščih niso vedno na voljo ustrezne pristaniške sprejemne zmogljivosti, izvrševanje je pogosto nezadostno, primanjkuje pa tudi spodbud za oddajo odpadkov na kopnem.
- (11) Direktiva 2000/59/ES je prispevala k povečevanju količine odpadkov, oddanih v pristaniške sprejemne zmogljivosti, med drugim z zagotavljanjem, da ladje prispevajo k stroškom teh zmogljivosti, ne glede na to, ali te zmogljivosti dejansko uporabljajo, zaradi česar je imela, kot je pokazala ocena navedene direktive, izvedena v okviru programa REFIT ustreznosti in uspešnosti predpisov (v nadaljnjem besedilu: ocena v okviru programa REFIT), ključno vlogo pri zmanjševanju izpustov odpadkov v morje.
- (12) Ocena v okviru programa REFIT je pokazala tudi, da Direktiva 2000/59/ES zaradi neskladnosti z okvirom konvencije MARPOL ni bila v celoti učinkovita. Poleg tega so države članice razvile različne razlage ključnih pojmov v navedeni direktivi, kot so ustreznost zmogljivosti, predhodno obvestilo o odpadkih, obvezna oddaja odpadkov v pristaniške sprejemne zmogljivosti ter izjeme za ladje, ki opravljajo linijske prevoze. Ocena v okviru programa REFIT poziva k večji harmonizaciji navedenih pojmov in popolni uskladitvi s konvencijo MARPOL za preprečitev nepotrebnega upravnega bremena tako za pristanišča kot uporabnike pristanišč.
- (13) Komisija bi morala zaradi uskladitve Direktive 2005/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ z zadevnimi določbami konvencije MARPOL o normah za izpuste oceniti zaželenost pregleda navedene direktive, zlasti z razširitvijo njenega področja uporabe.
- (14) Cilj pomorske politike Unije bi morala biti visoka raven varstva morskega okolja ob upoštevanju raznolikosti morskih območij Unije. Temeljiti bi morala na načelu preventivnega ukrepanja, načelu, da je treba škodo, povzročeno morskemu okolju, prednostno odpraviti pri izvoru, in načelu, da bi moral onesnaževalec plačati.
- (15) Ta direktiva bi morala biti ključna za uporabo glavne okoljske zakonodaje in okoljskih načel, povezanih s pristanišči in ravnanjem z odpadki z ladij. V zvezi s tem sta pomembna instrumenta zlasti direktivi 2008/56/ES ⁽⁷⁾ ter 2008/98/ES ⁽⁸⁾ Evropskega parlamenta in Sveta.
- (16) Direktiva 2008/98/ES določa glavna načela ravnanja z odpadki, vključno z načelom „onesnaževalec plača“ in hierarhijo ravnanja z odpadki, ki poziva k ponovni uporabi in recikliranju odpadkov, ki ima prednost pred drugimi oblikami predelave in odstranjevanja odpadkov, ter zahteva vzpostavitev sistemov za ločeno zbiranje odpadkov. Poleg tega je v pravu Unije, ki se nanaša na ravnanje z odpadki, vodilno načelo koncept razširjene odgovornosti proizvajalca, na podlagi katerega so proizvajalci odgovorni za okoljski vpliv njihovih proizvodov v celotnem življenjskem krogu teh proizvodov. Navedene obveznosti veljajo tudi za ravnanje z odpadki z ladij.

⁽⁵⁾ Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

⁽⁶⁾ Direktiva 2005/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve v zvezi z onesnaževanjem, vključno s kazenskimi sankcijami (UL L 255, 30.9.2005, str. 11).

⁽⁷⁾ Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morskii strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19).

⁽⁸⁾ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

- (17) Ločeno zbiranje odpadkov z ladij, vključno z zavrženim ribolovnim orodjem, je potrebno za zagotovitev nadaljnje predelave odpadkov, da se jih lahko pripravi za ponovno uporabo ali recikliranje v nižjih členih verige ravnanja z odpadki ter za preprečitev povzročitve škode za morske prosto živeče živali in okolje. Odpadki se pogosto ločujejo na krovu ladij v skladu z mednarodnimi normami in standardi, v pravu Unije pa bi bilo treba zagotoviti, da ta prizadevanja za ločevanje odpadkov na krovu niso ogrožena zaradi pomanjkanja ureditev za ločeno zbiranje na obali.
- (18) V morjih in oceanih v Uniji vsako leto pristanejo zajetne količine plastike. Čeprav v večini morskih območij večji del morskih odpadkov izvira iz kopenskih dejavnosti, k njim veliko prispeva tudi sektor pomorskih prevozov, vključno z ribiškim sektorjem in sektorjem rekreacije, saj se v njih odpadki, vključno s plastiko in zavrženim ribolovnim orodjem, izpuščajo neposredno v morje.
- (19) V Direktivi 2008/98/ES so države članice pozvane, naj si prizadevajo za ustavitev nastajanja morskih odpadkov kot prispevek k cilju Združenih narodov za trajnostni razvoj o preprečevanju in znatnem zmanjšanju vseh vrst onesnaževanja morja.
- (20) V Sporočilu Komisije z dne 2. decembra 2015, naslovljenem „Zaprtje zanke – akcijski načrt EU za krožno gospodarstvo“, je priznana posebna vloga, ki jo je zvezi s tem imela Direktiva 2000/59/ES z zagotavljanjem razpoložljivosti ustreznih zmogljivosti za sprejem odpadkov ter ustrezne ravni tako spodbud kot uveljavljanja oddaje odpadkov v zmogljivosti na kopnem.
- (21) Objekti in naprave na morju so eden od morskih virov morskih odpadkov. Zaradi tega bi morale države članice po potrebi sprejeti ukrepe za oddajo odpadkov z objektov in naprav na morju, na katerih je izobešena njihova zastava ali ki delujejo v njihovih vodah ali oboje, ter zagotoviti izpolnjevanje strogih norm za izpuste, ki veljajo za objekte in naprave na morju ter so določene v konvenciji MARPOL.
- (22) Odpadki, zlasti odpadki iz plastike, iz rek sodijo med glavne dejavnike, ki prispevajo k morskim odpadkom, kar vključuje izpuste s plovil za plovbo po celinskih plovnih poteh. Za ta plovila bi zato morale veljati stroge norme za izpuste in oddajo odpadkov. Dandanes navedene predpise določa pristojna rečna komisija. Vendar so pristanišča v celinskih vodah zajeta v pravu Unije o odpadkih. Da bi nadaljevali prizadevanja za harmonizacijo zakonodajnega okvira za celinske plovne poti Unije, je Komisija pozvana, naj oceni ureditev Unije za norme za izpuste in oddajo odpadkov s plovil za plovbo po celinskih plovnih poteh ob upoštevanju Konvencije o zbiranju, odlaganju in sprejemu odpadkov, nastalih med plovbo po Renu in celinskih plovnih poteh, z dne 9. septembra 1996 (CDNI).
- (23) V Uredbi Sveta (ES) št. 1224/2009 ⁽⁹⁾ je vključena zahteva, da imajo ribiška plovila na krovu opremo za izvek izgubljenega orodja. Kadar je orodje izgubljeno, kapitan ribiškega plovila poskuša tega čim prej izvleči. Če se izgubljenega orodja ne da izvleči, kapitan ribiškega plovila v 24 urah to sporoči organu svoje države članice zastave. Država članica zastave mora nato obvestiti pristojni organ obalne države članice. Informacije zajemajo zunanjo identifikacijsko številko in ime ribiškega plovila, vrsto izgubljenega orodja in položaj izgube ter ukrepe, izvedene za izvek orodja. Ribiška plovila, krajša od 12 metrov, so lahko izvzeta. Na podlagi predloga Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 je treba poročanje z ribiškega plovila izvajati s pomočjo elektronskega dnevnika, pri čemer se od držav članic zahteva, da zbirajo in beležijo informacije o izgubljenem orodju ter jih na zahtevo predložijo Komisiji. Na ta način bi lahko sporočali tudi informacije, ki se zberejo in so na voljo v skladu s to direktivo v potrdilih o oddaji odpadkov, kar zadeva pasivno ulovljene odpadke.
- (24) V skladu z Mednarodno konvencijo za nadzor in ravnanje z ladijsko balastno vodo in usedlinami, ki jo je IMO sprejela 13. februarja 2004 in je začela veljati 8. septembra 2017, morajo vse ladje izvajati postopke za upravljanje balastnih voda v skladu s standardi IMO, pristanišča in terminali, določeni za čiščenje in popravilo balastnih tankov, pa morajo zagotoviti ustrezne zmogljivosti za sprejem usedlin.

⁽⁹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Unije za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006 (UL L 343, 22.12.2009, str. 1).

- (25) Pristaniška sprejemna zmogljivost se šteje za ustrezno, če lahko zadovolji potrebe ladij, ki običajno uporabljajo pristanišče, brez povzročanja prekomernih zamud, kot je določeno tudi v konsolidiranih smernicah IMO in smernicah IMO za zagotavljanje ustreznosti pristaniških zmogljivosti za sprejem odpadkov (Rezolucija MEPC.83(44)). Ustreznost se nanaša tako na operativne pogoje zmogljivosti z vidika potreb uporabnikov kot tudi na okoljsko upravljanje zmogljivosti v skladu s pravom Unije o odpadkih. V nekaterih primerih je ocenjevanje, ali pristaniška sprejemna zmogljivost, ki se nahaja zunaj Unije, izpolnjuje tak standard, lahko težavno.
- (26) V Uredbi (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾ je določeno, da je treba mednarodne odpadke iz gostinskih dejavnosti sežgati ali odstraniti z zakopavanjem na pooblaščenem odlagališču, vključno z odpadki z ladij, ki pristanejo v pristaniščih Unije, ki bi lahko bili v stiku z živalskimi stranskimi proizvodi na ladji. Da ta zahteva ne bi omejevala priprave na ponovno uporabo in recikliranje odpadkov z ladij, bi si bilo treba v skladu s konsolidiranimi smernicami IMO prizadevati za boljše ločevanje odpadkov, da bi lahko preprečili morebitno kontaminacijo odpadkov, na primer odpadne embalaže.
- (27) Kot je določeno v Uredbi (ES) št. 1069/2009 v povezavi z Uredbo Komisije (EU) št. 142/2011 ⁽¹¹⁾, plovbe znotraj Unije ne štejejo za „prevoz v mednarodnem prometu“ in odpadkov iz gostinskih dejavnosti s teh plovb ni treba sežgati. Vendar take plovbe znotraj Unije po mednarodni pomorski zakonodaji (konvenciji MARPOL in Mednarodni konvenciji o varstvu človeškega življenja na morja (SOLAS)) štejejo za „mednarodne plovbe“. Da bi zagotovili usklajenost prava Unije, bi bilo treba pri določitvi obsega in obdelave mednarodnih odpadkov iz gostinskih dejavnosti v okviru te direktive upoštevati opredelitve pojmov iz Uredbe (ES) št. 1069/2009 v povezavi z Uredbo (EU) št. 142/2011.
- (28) Za zagotovitev ustreznosti pristaniških sprejemnih zmogljivosti je bistveno, da se na podlagi posvetovanja z vsemi ustreznimi stranmi pripravi, izvaja in ponovno oceni načrt za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi. Sosednja pristanišča v isti geografski regiji bodo iz praktičnih in organizacijskih razlogov morda želela pripraviti skupni načrt, ki bi zajemal razpoložljivost pristaniških sprejemnih zmogljivosti v vsakem pristanišču, zajetem v tem načrtu, ob zagotavljanju skupnega upravnega okvira.
- (29) Sprejetje in spremljanje načrtov za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi je lahko izziv za majhna nekomercialna pristanišča, kot so območja za privez in marine, v katerih je malo prometa, ki sestoji zgolj iz plovil za rekreacijo, ali pa se uporabljajo le del leta. Odpadki iz teh majhnih pristanišč se običajno obdelajo v sistemu ravnanja s komunalnimi odpadki v skladu z načeli iz Direktive 2008/98/ES. Da ne bi preobremenili lokalnih organov in da bi olajšali ravnanje z odpadki v takih majhnih pristaniščih, bi moralo zadostovati, da so odpadki iz takih pristanišč vključeni v tok komunalnih odpadkov in se z njimi ravna ustrezno, da pristanišče svojim uporabnikom da na voljo informacije o sprejemu odpadkov ter da se izvzeta pristanišča sporočajo v elektronskem sistemu, s čimer se omogoči minimalna stopnja spremljanja.
- (30) Za učinkovito obravnavo problema morskih odpadkov je bistveno zagotoviti ustrezno raven spodbud za oddajo odpadkov v pristaniške sprejemne zmogljivosti, zlasti odpadkov kot so opredeljeni v Prilogi V h konvenciji MARPOL (v nadaljnjem besedilu: odpadki iz Priloge V h konvenciji MARPOL). To je mogoče doseči s sistemom kritja stroškov, ki zahteva uporabo posredne pristojbine. To posredno pristojbino bi bilo treba plačati ne glede na oddajo odpadkov in bi morala zagotavljati pravico do oddaje odpadkov brez kakršnih koli dodatnih neposrednih pristojbin. Glede na njun prispevek k nastajanju morskih odpadkov bi morala posredna pristojbina veljati tudi za ribiški sektor in sektor rekreacije. Kljub temu pa se, kadar ladja odda izredno količino odpadkov iz Priloge V h konvenciji MARPOL, zlasti industrijskih, ki presega največjo namensko zmogljivost za skladiščenje, navedeno na obrazcu predhodnega obvestila o oddaji odpadkov, lahko zaračuna dodatna neposredna pristojbina in tako zagotovi, da stroški, povezani s sprejemom te izredne količine odpadkov ne bodo povzročili nesorazmernega bremena za pristaniški sistem kritja stroškov. To se lahko zgodi tudi, kadar je namenska zmogljivost za skladiščenje pretirana ali nerazumna.

⁽¹⁰⁾ Uredba (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) (UL L 300, 14.11.2009, str. 1).

⁽¹¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 142/2011 z dne 25. februarja 2011 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter o izvajanju Direktive Sveta 97/78/ES glede nekaterih vzorcev in predmetov, ki so izvzeti iz veterinarskih pregledov na meji v skladu z navedeno direktivo (UL L 54 26.2.2011, str. 1).

- (31) V nekaterih državah članicah so bile vzpostavljene sheme za zagotavljanje alternativnih virov financiranja stroškov zbiranja in upravljanja zavrženega ribolovnega orodja ali pasivno ulovljenih odpadkov, vključno s „shemami lovljenja odpadkov“. Take pobude bi bilo treba pozdraviti, države članice pa bi bilo treba spodbujati, da sisteme kritja stroškov, vzpostavljene v skladu s to direktivo, za namene kritja stroškov pasivno ulovljenih odpadkov dopolnijo s shemami lovljenja odpadkov. Ti sistemi kritja stroškov, ki temeljijo na uporabi 100-odstotne posredne pristojbine za odpadke iz Priloge V h konvenciji MARPOL, razen ostanke tovora, ne bi smeli odvrčati pristaniških ribiških skupnosti od sodelovanja v obstoječih sistemih za odlaganje pasivno ulovljenih odpadkov.
- (32) Pristojbina za ladjo bi se morala znižati za tista plovila, ki so zasnovana ali opremljena ali obratujejo tako, da se čim bolj zmanjša količina odpadkov, upošteva nekatere merila, ki se oblikujejo z izvedbenimi pooblastili, prenesenimi na Komisijo, v skladu s smernicami IMO za izvajanje Priloge V h konvenciji MARPOL in s standardi, ki jih je oblikovala Mednarodna organizacija za standardizacijo. Zmanjšanje in učinkovito recikliranje odpadkov se lahko doseže zlasti z učinkovitim ločevanjem odpadkov na krovu v skladu z navedenimi smernicami in standardi.
- (33) Prevoz po morju na kratkih razdaljah se glede na vrsto prometa, za katerega so značilni pogosti postanki v pristaniščih, v okviru sedanjega režima za oddajo odpadkov v pristaniške sprejemne zmogljivosti sooča z visokimi stroški, saj je treba plačati pristojbino za vsak postanek v pristanišču. Hkrati promet nima dovolj linij in rednih povezav, da bi se zanj uporabljala izjema od obveznosti plačila in oddaje odpadkov iz teh razlogov. Da bi omejili finančno breme za sektor, bi bilo treba zaračunavati nižjo pristojbino za plovila glede na vrsto prometa, v katerem sodelujejo.
- (34) Ostanke tovora po raztovarjanju tovora na terminalu ostanejo v lasti lastnika tovora in imajo lahko ekonomsko vrednost. Zato ne bi smeli biti vključeni v sisteme kritja stroškov in uporabo posredne pristojbine. Pristojbine za oddajo ostankov tovora bi moral plačati uporabnik pristaniške sprejemne zmogljivosti, kot je določeno v pogodbenih ureditvah med vključenimi stranmi ali v drugih lokalnih ureditvah. Po postopkih čiščenja ostanki tovora vključujejo ostanke oljnih ali zdravju škodljivih tekočin, za katere se uporabljajo norme za izpuste, določene v prilogah I in II h konvenciji MARPOL, in ki jih pod določenimi pogoji iz navedenih prilog ni treba dostaviti v pristanišče, da bi se izognili nepotrebnim operativnim stroškom za ladje in zastoje v pristaniščih.
- (35) Države članice bi morale spodbujati oddajo ostankov od čiščenja cistern, ki vsebujejo visokoviskozne obstojne plavajoče snovi, po možnosti z ustreznimi finančnimi spodbudami.
- (36) V Uredbo (EU) 2017/352 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹²⁾ je vključeno zagotavljanje pristaniških sprejemnih zmogljivosti kot storitve, ki spada v njeno področje uporabe. V njej so določena pravila o preglednosti struktur stroškov, ki se uporabljajo za uporabo pristaniških storitev, posvetovanje z uporabniki pristanišč in vodenje pritožbenih postopkov. Ta direktiva presega okvir, določen z navedeno uredbo, z zagotavljanjem podrobnejših zahtev za načrtovanje in upravljanje sistemov kritja stroškov za pristaniške sprejemne zmogljivosti za odpadke z ladij in preglednost strukture stroškov.
- (37) Učinkovito izvrševanje obveznosti oddaje odpadkov je poleg zagotavljanja spodbud za oddajo temeljnega pomena in bi moralo slediti pristopu na podlagi tveganja, za katerega bi bilo treba vzpostaviti na tveganjih temelječ mehanizem Unije za ciljno usmerjanje.
- (38) Med glavne ovire za učinkovito izvrševanje obveznosti obvezne oddaje sodi dejstvo, da si države članice različno razlagajo in različno izvajajo izjeme na podlagi zadostne zmogljivosti za skladiščenje. Da uporaba te izjeme ne bi ogrožala glavnega cilja te direktive, bi jo bilo treba podrobneje opredeliti, zlasti kar zadeva naslednje pristanišče postanka, zadostno zmogljivost za skladiščenje odpadkov pa bi bilo treba harmonizirano določiti na podlagi skupne metodologije in skupnih meril. Kadar je težko ugotoviti, ali so na voljo ustrezne pristaniške sprejemne zmogljivosti v pristaniščih zunaj Unije, je bistveno, da pristojni organ natančno preuči uporabo izjeme.

⁽¹²⁾ Uredba (EU) 2017/352 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. februarja 2017 o vzpostavitvi okvira za izvajanje pristaniških storitev in skupnih pravil o finančni preglednosti pristanišč (UL L 57, 3.3.2017, str. 1).

- (39) Obstaja potreba po nadaljnji uskladitvi režima izjem za ladje, ki opravljajo linijske prevoze s pogostimi in rednimi postanki v pristaniščih, zlasti kar zadeva pojasnitev izrazov, ki se uporabljajo, in pogojev, ki te izjeme urejajo. Ocena v okviru programa REFIT in ocena učinka sta pokazali, da sta pomanjkanje harmoniziranosti pogojev in uporaba izvzetij povzročila nepotrebno upravno breme za ladje in pristanišča.
- (40) Spremljanje in izvrševanje bi bilo treba olajšati s sistemom, temelječim na elektronskem poročanju in izmenjavi informacij. V ta namen bi bilo treba izpopolniti obstoječi informacijski in nadzorni sistem, vzpostavljen z Direktivo 2000/59/ES, ki bi moral še naprej delovati na podlagi obstoječih sistemov elektronskih podatkov, zlasti sistema Unije za izmenjavo pomorskih informacij (SafeSeaNet), vzpostavljenega z Direktivo 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹³⁾, in inšpekcijske zbirke podatkov (THETIS), vzpostavljene z Direktivo 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾. Tak sistem bi moral vključevati tudi informacije o pristaniških sprejemnih zmogljivostih, ki so na voljo v različnih pristaniščih.
- (41) Z Direktivo 2010/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾ se poenostavljajo in harmonizirajo upravni postopki, ki se uporabljajo za pomorski promet, tako, da se omogoča splošnejši elektronski prenos informacij in racionalizirajo formalnosti poročanja. Svet je v izjavi iz Vallette o prednostnih nalogah politike EU za pomorski promet do leta 2020, ki jo je potrdil v svojih sklepih z dne 8. junija 2017, Komisijo pozval, naj predlaga ustrezne nadaljnje ukrepe po reviziji navedene direktive. Komisija je v času od 25. oktobra 2017 do 18. januarja 2018 izvedla javno posvetovanje o formalnostih poročanja za ladje. Komisija je 17. maja 2018 Evropskemu parlamentu in Svetu posredovala predlog uredbe o vzpostavitvi okolja enotnega evropskega okenca za pomorski sektor in razveljavitvi Direktive 2010/65/EU.
- (42) V konvenciji MARPOL se od pogodbenic zahteva, da redno posodabljaajo informacije o svojih pristaniških sprejemnih zmogljivostih in te informacije sporočajo IMO. IMO je v ta namen v okviru globalnega integriranega pomorskega informacijskega sistema (GISIS) vzpostavila zbirko podatkov o pristaniških sprejemnih zmogljivostih.
- (43) V konsolidiranih smernicah IMO je določena obveznost poročanja o domnevnih neustreznostih pristaniških sprejemnih zmogljivosti. V tem postopku bi ladja take neustreznosti morala prijaviti upravi države zastave, ki nato o tem obvesti IMO in državo zadevnega pristanišča. Država pristanišča bi morala preučiti poročilo in se ustrezno odzvati ter o tem obvestiti IMO in državo zastave, ki je poslala poročilo. Sporočanje teh informacij o domnevnih neustreznostih neposredno v sistem obveščanja, spremljanja in izvrševanja, ki je vzpostavljen s to direktivo, bi omogočilo njihov nadaljnji prenos v GISIS, s čimer bi bile države članice kot države zastave in pristanišča razbremenjene obveznosti poročanja do IMO.
- (44) Delo podskupine za pristaniške sprejemne zmogljivosti, ki je bila ustanovljena v okviru Evropskega foruma za trajnostni pomorski promet ter je združila številne strokovnjake s področja onesnaževanja morja z ladij in ravnanja z odpadki z ladij, je bilo decembra 2017 prekinjeno zaradi začetka medinstitucionalnih pogajanj. Ker je ta podskupina Komisiji zagotavljala koristne smernice in strokovno znanje, bi bilo zaželeno, da se ustanovi podobna strokovna skupina, katere naloga bi bila izmenjava izkušenj o izvajanju te direktive.
- (45) Pomembno je, da se vse kazni, ki jih določijo države članice, ustrezno izvršujejo ter da so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (46) Za vzpostavitev varnega, učinkovitega in družbeno odgovornega pomorskega sektorja, ki lahko privabi kvalificirane delavce in zagotavlja enake konkurenčne pogoje po vsej Evropi, so najpomembnejši dobri delovni pogoji za pristaniško osebje, ki dela v pristaniških sprejemnih zmogljivostih. Za zagotovitev kakovosti storitev in varstva delavcev je ključnega pomena začetno in periodično usposabljanje osebja. Pristaniški organi in organi pristaniških sprejemnih zmogljivosti bi morali zagotoviti, da je vse osebje deležno usposabljanja, potrebnega za pridobitev znanja, ki je bistveno za njihovo delo, s posebnim poudarkom na zdravstvenih in varnostnih vidikih, ki se nanašajo na ravnanje z nevarnimi materiali, in da se zahteve v zvezi z usposabljanjem redno posodabljaajo zaradi odzivanja na izzive, ki jih prinašajo tehnološke inovacije.

⁽¹³⁾ Direktiva 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/75/EGS (UL L 208, 5.8.2002, str. 10).

⁽¹⁴⁾ Direktiva 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pomorski inšpekciji države pristanišča (UL L 131 28.5.2009, str. 57).

⁽¹⁵⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2010/65/EU z dne 20. oktobra 2010 o formalnostih poročanja za ladje, ki priplujejo v pristanišča držav članic in/ali izplujejo iz njih, in o razveljavitvi Direktive 2002/6/ES (UL L 283, 29.10.2010, str. 1).

- (47) Pooblastila za izvajanje Direktive 2000/59/ES, prenesena na Komisijo, bi bilo treba posodobiti v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (48) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s spremembo prilog k tej direktivi in sklicevanja na mednarodne instrumente, v obsegu, ki je potreben za njihovo usklajevanje s pravom Unije ali za upoštevanje razvoja na mednarodni ravni, zlasti na ravni IMO; spremembo prilog k tej direktivi, kadar je to potrebno za izboljšanje ureditev izvajanja in spremljanja, vzpostavljenih s to direktivo, zlasti v zvezi z učinkovitim obveščanjem o odpadkih, njihovo učinkovito oddajo ter pravilno uporabo izvzetij; v izjemnih okoliščinah, kadar je to primerno utemeljeno na podlagi ustrezne analize Komisije, in zato, da se prepreči resna in nesprejemljiva nevarnost za morsko okolje, pa tudi spremembo te direktive v obsegu, ki je potreben za preprečitev take nevarnosti, da se po potrebi prepreči uporaba sprememb teh mednarodnih instrumentov za namene te direktive. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁽¹⁶⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (49) Za določitev metod za izračun zadostne namenske zmogljivosti za skladiščenje;; za oblikovanje skupnih meril za priznavanje – za namen odobritve nižje pristojbine za odpadke za ladje –, da zasnova, oprema in obratovanje ladje dokazujejo, da ustvari manjšo količino odpadkov ter trajnostno in okolju prijazno ravna z odpadki; za določitev metodologij za zbiranje podatkov o spremljanju obsega in količine pasivno ulovljenih odpadkov ter oblike poročanja; za opredelitev podrobnih elementov na tveganjih temelječega mehanizma Unije za ciljno usmerjanje bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁷⁾.
- (50) Ker cilja te direktive, in sicer varstva morskega okolja pred izpusti odpadkov v morje, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (51) Za Unijo so značilne regionalne razlike na ravni pristanišč, kar je razvidno tudi iz ocene teritorialnega učinka, ki jo je opravila Komisija. Pristanišča se razlikujejo glede na geografsko lokacijo, velikost, upravno strukturo in lastništvo, zanje pa je značilna tudi vrsta ladij, ki običajno priplujejo vanje. Poleg tega sistemi ravnanja z odpadki odražajo razlike na občinski ravni in v naslednjih stopnjah infrastrukture ravnanja z odpadki.
- (52) V skladu s členom 349 PDEU je treba upoštevati posebne značilnosti najbolj oddaljenih regij Unije, namreč Guadeloupa, Francoske Gvajane, Martinika, Mayotteja, Reuniona, Saint-Martina, Azorov, Madeire in Kanarskih otokov. Za zagotovitev ustreznosti in razpoložljivosti pristaniških sprejemnih zmogljivosti bi lahko bilo primerno, da države članice dajo upravljavcem pristaniških sprejemnih zmogljivosti ali pristaniškemu organom v navedenih regijah Unije na voljo regionalno pomoč za tekoče poslovanje in tako ublažijo učinke stalnih ovir iz navedenega člena. Regionalna pomoč za tekoče poslovanje, ki jo v tem okviru dajo na voljo države članice, je oproščena obveznosti obveščanja iz člena 108(3) PDEU, če v času, ko je odobrena, izpolnjuje pogoje iz Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014⁽¹⁸⁾, sprejete na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 994/98⁽¹⁹⁾.
- (53) Direktivo 2000/59/ES bi bilo zato treba razveljaviti –

⁽¹⁶⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽¹⁸⁾ Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgovom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L 187, 26.6.2014, str. 1).

⁽¹⁹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije za določene vrste horizontalne državne pomoči (UL L 142, 14.5.1998, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Oddel ek 1

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

Namen te direktive je varovati morsko okolje pred negativnimi učinki izpustov odpadkov z ladij, ki uporabljajo pristanišča v Uniji, hkrati pa zagotavljati nemoten potek pomorskega prometa z izboljšanjem razpoložljivosti in uporabe ustreznih pristaniških sprejemnih zmogljivosti ter oddajo odpadkov v te zmogljivosti.

Člen 2

Opre delitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „ladja“ pomeni kakršno koli morsko plovilo, ki deluje v morskem okolju, vključno z ribiškimi plovili, plovili za rekreacijo, hidrogliserji, plovili na zračni blazini ter podvodnimi in plavajočimi plovili;
- (2) „konvencija MARPOL“ pomeni Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij v njeni posodobljeni različici;
- (3) „odpadki z ladij“ pomeni vse odpadke, vključno z ostanki tovora, ki nastanejo med plovbo ladje ali med postopki natovarjanja, raztovarjanja in čiščenja ter spadajo na področje uporabe prilog I, II, IV, V in VI h konvenciji MARPOL, ter pasivno ulovljene odpadke;
- (4) „pasivno ulovljeni odpadki“ pomeni odpadke, ki se med ribolovnimi operacijami ujamejo v mreže;
- (5) „ostanki tovora“ pomeni preostanke kakršnega koli tovora na ladji, ki ostanejo na krovu ali v prostoru za tovor ali cisternah po natovarjanju in raztovarjanju, tudi natovarjanju in raztovarjanju preostankov ali razlitij, bodisi v mokrem bodisi suhem stanju ali vsebovane v vodi za pranje, razen prahu od tovora, ki ostane na krovu po čiščenju, ali prahu na zunanjih površinah ladje;
- (6) „pristaniška sprejemna zmogljivost“ pomeni kakršno koli pritrjeno, plavajočo ali premično napravo, ki lahko zagotavlja storitev sprejemanja odpadkov z ladij;
- (7) „ribiško plovilo“ pomeni kakršno koli ladjo, ki je opremljena ali se komercialno uporablja za ribolov ali lov drugih živih morskih virov;
- (8) „plovilo za rekreacijo“ pomeni kakršno koli ladjo z dolžino trupa 2,5 metra ali več, ne glede na njeno pogonsko sredstvo, ki je namenjena za šport ali prosti čas in se ne uporablja v komercialne namene;
- (9) „pristanišče“ pomeni prostor ali geografsko območje, pripravljeno na takšen način in opremljeno predvsem za to, da omogoča sprejem ladij, vključno z območjem sidrišča v pristojnosti pristanišča;
- (10) „zadostna zmogljivost za skladiščenje“ pomeni zadostno zmogljivost za skladiščenje odpadkov na ladji od trenutka izplutja do naslednjega pristanišča postanka, vključno z odpadki, ki bodo verjetno nastali med plovbo;

- (11) „linijski prevozi“ pomeni prevoze na podlagi objavljenega ali načrtovanega voznega reda odhodov in prihodov med določenimi pristanišči, oziroma pogoste vožnje s prepoznavnim voznim redom;
- (12) „redni postanki v pristaniščih“ pomeni ponavljajoče se plovbe z isto ladjo in s stalnim vzorcem med določenimi pristanišči ali vrsto plovb iz istega pristanišča in v isto pristanišče brez vmesnih postankov;
- (13) „pogosti postanki v pristaniščih“ pomeni, da ladja pripluje v isto pristanišče najmanj enkrat na štirinajst dni;
- (14) „GISIS“ pomeni globalni integrirani pomorski informacijski sistem, ki ga je vzpostavila IMO;
- (15) „obdelava“ pomeni postopke predelave ali odstranjevanja, vključno s pripravo za predelavo ali odstranjevanje;
- (16) „posredna pristojbina“ pomeni pristojbino, ki se plača za zagotavljanje storitev pristaniške sprejemne zmogljivosti, ne glede na dejansko oddajo odpadkov z ladij.

„Odpadki z ladij“ iz točke 3 se štejejo za odpadke v smislu točke 1 člena 3 Direktive 2008/98/ES.

Člen 3

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za:

- (a) vse ladje ne glede na njihovo zastavo, ki pristajajo v pristanišču države članice ali delujejo znotraj njega, razen ladij, ki se uporabljajo za izvajanje pristaniških storitev v smislu člena 1(2) Uredbe (EU) 2017/352, ter z izjemo kakršne koli vojne ladje, pomožne ladje mornarice ali druge ladje, ki je v lasti ali upravljanju države in se trenutno uporablja samo za nekomercialne državne namene;
- (b) vsa pristanišča držav članic, v katera običajno priplujejo ladje, ki spadajo na področje uporabe točke (a).

Za namen te direktive in za preprečitev prekomernih zamud ladij lahko države članice odločijo, da se za namene uporabe členov 6, 7 in 8 območja sidrišča izključijo iz njihovih pristanišč.

2. Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da ladje, ki ne spadajo na področje uporabe te direktive, odpadke, kadar je to razumno mogoče, oddajo na način, skladen s to direktivo.

3. Države članice, ki nimajo niti pristanišč niti ladij, ki plujejo pod njihovo zastavo in spadajo na področje uporabe te direktive, lahko, z izjemo obveznosti, določene v tretjem pododstavku tega odstavka, odstopajo od določb te direktive.

Države članice, ki nimajo pristanišč, ki spadajo na področje uporabe te direktive, lahko odstopajo od tistih določb te direktive, ki se nanašajo zgolj na pristanišča.

Države članice, ki nameravajo uveljaviti odstopanji, določeni v tem odstavku, Komisiji najpozneje do 28. junija 2021 sporočijo, ali so izpolnjeni ustrezni pogoji, in nato Komisijo vsako leto obvestijo o morebitnih naknadnih spremembah. Dokler te države ne prenesejo in izvajajo te direktive, ne smejo imeti pristanišč, ki spadajo na področje uporabe te direktive, in ne smejo dovoliti ladjam, vključno s plovili, ki spadajo na področje uporabe te direktive, da plujejo pod njihovo zastavo.

O d d e l e k 2

Zagotavljanje ustreznih pristaniških sprejemnih zmogljivosti

Člen 4

Pristaniške sprejemne zmogljivosti

1. Države članice zagotovijo razpoložljivost pristaniških sprejemnih zmogljivosti, primernih za zadovoljitev potreb ladij, ki običajno uporabljajo pristanišče, ne da bi povzročale prekomerne zamude ladij.
2. Države članice zagotovijo, da:
 - (a) so pristaniške sprejemne zmogljivosti zadostne za sprejem vrst in količin odpadkov z ladij, ki običajno uporabljajo zadevno pristanišče, ob upoštevanju:
 - (i) operativnih potreb uporabnikov pristanišča;
 - (ii) velikosti in geografske lokacije zadevnega pristanišča;
 - (iii) vrste ladij, ki pristajajo v zadevnem pristanišču, in
 - (iv) izjem iz člena 9;
 - (b) so formalnosti in praktične ureditve v zvezi z uporabo pristaniških sprejemnih zmogljivosti preproste in jih je mogoče opraviti hitro, da se preprečijo prekomerne zamude ladij;
 - (c) pristojbine, ki se zaračunavajo za oddajo, ladij ne odvrčajo od uporabe pristaniških sprejemnih zmogljivosti, ter
 - (d) pristaniške sprejemne zmogljivosti omogočajo okolju prijazno ravnanje z odpadki z ladij v skladu z Direktivo 2008/98/ES in drugim poštenim pravom Unije in nacionalnim pravom o odpadkih.

Za namene točke (d) prvega pododstavka države članice zagotovijo ločeno zbiranje odpadkov z ladij v pristaniščih za lažjo ponovno uporabo in recikliranje teh odpadkov, kot zahteva pravo Unije o odpadkih, zlasti Direktiva 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁰⁾, Direktiva 2008/98/ES ter Direktiva 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²¹⁾. Da bi olajšali ta proces, lahko pristaniške sprejemne zmogljivosti zbirajo ločene frakcije odpadkov v skladu s kategorijami odpadkov, opredeljenimi v konvenciji MARPOL, upoštevajoč v njej določene smernice.

Točka (d) prvega pododstavka se uporablja brez poseganja v stroške zahteve, naložene z Uredbo (ES) št. 1069/2009 za ravnanje z odpadki iz gostinskih dejavnosti s prevoznih sredstev v mednarodnem prometu.

3. Države članice kot države zastave za obveščanje IMO in organov države pristanišča o domnevnih neustreznostih pristaniških sprejemnih zmogljivosti uporabljajo obrazce in postopke IMO.

Države članice kot države pristanišča raziščejo vse prijavljene primere domnevnih neustreznosti ter za obveščanje IMO in organov države zastave, ki je poslala poročilo, o izidu preiskav uporabljajo obrazce in postopke IMO.

4. Zadevni pristaniški organi ali, če teh ni, pristojni organi zagotovijo, da se postopki oddaje ali sprejema odpadkov izvajajo ob zadostnih varnostnih ukrepih, da se v pristaniščih, zajetih s to direktivo, preprečijo tveganja za ljudi in okolje.
5. Države članice zagotovijo, da lahko vse strani, vključene v oddajo ali sprejem odpadkov z ladij, zahtevajo nadomestilo za škodo, nastalo zaradi prekomernih zamud.

⁽²⁰⁾ Direktiva 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (UL L 266, 26.9.2006, str. 1).

⁽²¹⁾ Direktiva 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremini (OEEO), (UL L 197, 24.7.2012, str. 38).

Člen 5

Načrti za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi

1. Države članice zagotovijo, da se za vsako pristanišče vzpostavi in izvaja ustrezen načrt za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi, in sicer na podlagi posvetovanj z ustreznimi stranmi, med drugim zlasti z uporabniki pristanišč ali njihovimi predstavniki, pa tudi, kadar je to primerno, s pristojnimi lokalnimi organi, upravljavci pristaniških sprejemnih zmogljivosti, organizacijami, ki izvajajo obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca, in predstavniki civilne družbe. Ta posvetovanja bi morala potekati med začetno pripravo načrta za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi ter po njegovem sprejetju, zlasti kadar je prišlo do pomembnih sprememb, v zvezi z zahtevami iz členov 4, 6 in 7.

Podrobne zahteve za pripravo načrta za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi so določene v Prilogi 1.

2. Države članice zagotovijo, da se iz načrta za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi naslednje informacije o razpoložljivosti ustreznih pristaniških sprejemnih zmogljivosti v njihovih pristaniščih in strukturi stroškov jasno sporočijo upravljavcem ladij ter da se objavijo in so lahko dostopne, in sicer v uradnem jeziku države članice, v kateri je pristanišče, in po potrebi v mednarodno uveljavljenem jeziku:

- (a) lokacija pristaniških sprejemnih zmogljivosti za vsak privez in po potrebi obratovalni čas;
- (b) seznam odpadkov z ladij, ki ga običajno vodi pristanišče;
- (c) seznam kontaktnih točk, upravljavcev pristaniških sprejemnih zmogljivosti in ponujenih storitev;
- (d) opis postopkov za oddajo odpadkov;
- (e) opis sistema kritja stroškov, vključno s shemami in skladi za ravnanje z odpadki iz Priloge 4, kadar je to ustrezno.

Informacije iz prvega pododstavka tega odstavka se dajo na voljo tudi v elektronski obliki in se posodablajo v delu sistema obveščanja, spremljanja in izvrševanja iz člena 13.

3. Kadar je to potrebno zaradi večje učinkovitosti, se lahko načrti za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi pripravijo z dvema ali več sosednjimi pristanišči v isti geografski regiji z ustreznim sodelovanjem vsakega od njih, če sta za vsako od teh pristanišč določeni potreba po pristaniških sprejemnih zmogljivostih in njihova razpoložljivost.

4. Države članice ocenijo in potrdijo načrt za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi ter zagotovijo njegovo ponovno potrditev najmanj vsakih pet let po njegovi potrditvi ali ponovni potrditvi ter po večjih spremembah v delovanju pristanišča. Te spremembe lahko vključujejo strukturne spremembe v prometu pristanišča, razvoj nove infrastrukture, spremembe v povpraševanju po pristaniških sprejemnih zmogljivostih in njihovem zagotavljanju ter nove tehnike ravnanja z odpadki na krovu.

Države članice spremljajo, kako pristanišče izvaja načrt za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi. Kadar v petletnem obdobju iz prvega pododstavka ni prišlo do pomembnih sprememb, se lahko ponovna potrditev izvede z validacijo obstoječih načrtov.

5. Majhna nekomercialna pristanišča, za katera je značilen redk ali manj obsežen promet izključno plovil za rekreacijo, se lahko izvzamejo iz podstavkov 1 do 4, če so njihove pristaniške sprejemne zmogljivosti vključene v sistem ravnanja z odpadki, ki ga upravlja zadevna občina ali se upravlja v njenem imenu, hkrati pa države članice, v katerih so ta pristanišča, zagotovijo, da so uporabnikom teh pristanišč na voljo informacije v zvezi z sistemom ravnanja z odpadki.

Države članice, v katerih so taka pristanišča, elektronsko sporočijo ime in lokacijo teh pristanišč v delu sistema obveščanja, spremljanja in izvrševanja iz člena 13.

O d d e l e k 3

O d d a j a o d p a d k o v z l a d i j

Člen 6

Predhodno obvestilo o odpadkih

1. Upravljavca, agent ali poveljnik ladje, ki spada na področje uporabe Direktive 2002/59/ES in je namenjena v pristanišče v Uniji, po resnici in natančno izpolni obrazec iz Priloge 2 k tej direktivi (v nadaljnjem besedilu: predhodno obvestilo o odpadkih) ter vse informacije, navedene v tem obrazcu, sporoči organu, ki ga za ta namen imenuje država članica, v kateri je pristanišče:

- (a) vsaj 24 ur pred prihodom, če je pristanišče postanka znano;
- (b) takoj ko je pristanišče postanka znano, če je ta informacija na voljo manj kakor 24 ur pred prihodom, ali
- (c) najpozneje ob odhodu iz prejšnjega pristanišča, če plovba traja manj kot 24 ur.

2. Informacije iz predhodnega obvestila o odpadkih se v skladu z direktivama 2002/59/ES in 2010/65/EU elektronsko sporočijo v delu sistema obveščanja, spremljanja in izvrševanja iz člena 13 te direktive.

3. Informacije iz predhodnega obvestila o odpadkih so na voljo na ladji, po možnosti v elektronski obliki, vsaj do naslednjega pristanišča postanka in se na zahtevo dajo na voljo ustreznim organom držav članic.

4. Države članice zagotovijo, da se informacije, ki se sporočijo na podlagi tega člena, brez odlašanja preučijo in izmenjajo z ustreznimi izvršilnimi organi.

Člen 7

O d d a j a o d p a d k o v z l a d i j

1. Poveljnik ladje, ki pristane v pristanišču Unije, preden zapusti to pristanišče, odda vse odpadke, ki se prevažajo na ladji, v pristanišče sprejemne zmogljivosti v skladu z ustreznimi normami za izpuste, določenimi v konvenciji MARPOL.

2. Ob oddaji odpadkov upravljavec pristaniških sprejemnih zmogljivosti ali upravni organ pristanišča, v katerem so bili odpadki oddani, po resnici in natančno izpolni obrazec iz Priloge 3 (v nadaljnjem besedilu: potrdilo o oddaji odpadkov) ter ladji brez nepotrebne odlašanja izda in zagotovi poveljniku ladje potrdilo o oddaji odpadkov.

Zahteve iz prvega pododstavka ne veljajo za majhna pristanišča z zmogljivostmi brez osebja ali pristanišča na oddaljenih lokacijah, pod pogojem, da je država članica, v kateri so taka pristanišča, elektronsko sporočila ime in lokacijo teh pristanišč v delu sistema obveščanja, spremljanja in izvrševanja iz člena 13.

3. Upravljavca, agent ali poveljnik ladje, ki spada na področje uporabe Direktive 2002/59/ES, pred izplutjem ali takoj, ko prejme potrdilo o oddaji odpadkov, v skladu z direktivama 2002/59/ES in 2010/65/EU informacije iz tega potrdila elektronsko sporoči v delu sistema obveščanja, spremljanja in izvrševanja iz člena 13 te direktive.

Informacije iz potrdila o oddaji odpadkov so na voljo na ladji vsaj dve leti, po potrebi skupaj z ustrežno knjigo o oljih, knjigo o tovoru, dnevnikom o ravnanju z odpadki ali načrtom ravnanja z odpadki, in se na zahtevo dajo na voljo organom držav članic.

4. Brez poseganja v odstavke 1 lahko ladja nadaljuje plovbo do naslednjega pristanišča postanka, ne da bi oddala odpadke, če:

- (a) je iz informacij, predloženih v skladu s prilogama 2 in 3, razvidno, da ima zadostno namensko zmogljivost za skladiščenje vseh dotlej zbranih odpadkov in vseh tistih, ki bodo zbrani med predvideno plovbo ladje do naslednjega pristanišča postanka;
- (b) je iz informacij, ki so na voljo na ladjah, ki ne spadajo na področje uporabe Direktive 2002/59/ES, razvidno, da imajo zadostno namensko zmogljivost za skladiščenje vseh dotlej zbranih odpadkov in vseh tistih, ki bodo zbrani med predvideno plovbo ladje do naslednjega pristanišča postanka, ali
- (c) ladja pristane v sidrišču za manj kot 24 ur ali v neugodnih vremenskih razmerah, razen če je tako območje izključeno v skladu z drugim pododstavkom člena 3(1).

Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje izjeme iz točk (a) in (b) prvega pododstavka Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih opredeli metode, ki se uporabljajo za izračun zadostne namenske zmogljivosti za skladiščenje. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 20(2).

5. Država članica zahteva, da ladja pred izplutjem odda vse odpadke, če:

(a) na podlagi razpoložljivih informacij, tudi informacij, ki so v elektronski obliki na voljo v delu sistema obveščanja, spremljanja in izvrševanja iz člena 13, ali informacij iz sistema GISIS ni mogoče sklepati, da so v naslednjem pristanišču postanka na voljo primerne pristaniške sprejemne zmogljivosti, ali

(b) je naslednje pristanišče postanka neznano.

6. Odstavek 4 se uporablja brez poseganja v strožje zahteve za ladje, sprejete v skladu z mednarodnim pravom.

Člen 8

Sistemi kritja stroškov

1. Države članice zagotovijo, da se stroški upravljanja pristaniških sprejemnih zmogljivosti za sprejem in obdelavo odpadkov z ladij, razen ostankov tovora, krijejo z zbiranjem pristojbin, ki jih plačujejo ladje. Ti stroški vključujejo elemente, navedene v Prilogi 4.

2. Sistemi kritja stroškov ladij ne smejo spodbujati k izpuščanju odpadkov v morje. V ta namen države članice pri načrtovanju in upravljanju sistemov kritja stroškov uporabljajo vsa naslednja načela:

(a) ladje plačajo posredno pristojbino, ne glede na to, ali oddajo odpadke v pristaniške sprejemne zmogljivosti ali ne;

(b) posredna pristojbina vključuje:

(i) posredne upravne stroške;

(ii) velik del neposrednih operativnih stroškov, kot je določeno v Prilogi 4, ki predstavljajo vsaj 30 % skupnih neposrednih stroškov za dejansko oddajo odpadkov v preteklem letu, z možnostjo, da se upoštevajo tudi stroški, povezani s pričakovanim obsegom prometa v prihodnjem letu;

(c) da bi čim bolj spodbujali oddajo odpadkov iz Priloge V h konvenciji MARPOL, razen ostankov tovora, se za take odpadke ne zaračuna neposredna pristojbina, da se zagotovi pravica do oddaje brez kakršnih koli dodatnih stroškov na podlagi količine oddanih odpadkov, razen kadar količina oddanih odpadkov presega največjo namensko zmogljivost za skladiščenje, kot je navedeno v obrazcu v Prilogi 2 k tej direktivi; ta režim ureja tudi pasivno ulovljene odpadke, vključno s pravico do oddaje;

(d) da stroškov zbiranja in obdelave pasivno ulovljenih odpadkov ne bi krili izključno uporabniki pristanišč, države članice te stroške, kadar je primerno, krijejo s prihodki, ustvarjenimi v okviru alternativnih sistemov financiranja, vključno v okviru shem za ravnanje z odpadki in razpoložljivih sredstev Unije, nacionalnih ali regionalnih sredstev;

(e) da bi spodbujali oddajo ostankov od čiščenja cistern, ki vsebujejo visokoviskozne obstojne plavajoče snovi, lahko države članice zagotovijo ustrezne finančne spodbude za njihovo oddajo;

(f) posredna pristojbina ne vključuje odpadkov iz prečiščevalnikov izpušnih plinov, katerih stroški se krijejo na podlagi vrst in količin oddanih odpadkov.

3. Morebitni del stroškov, ki se ne krije s posredno pristojbino, se krije na podlagi vrst in količin odpadkov, ki jih je ladja dejansko oddala.

4. Pristojbine se lahko razlikujejo glede na:

- (a) kategorijo, vrsto in velikost ladje;
- (b) storitve za ladje, ki se v pristanišču zagotavljajo zunaj običajnega delovnega časa, ali
- (c) nevarne lastnosti odpadkov.

5. Pristojbine se znižajo:

- (a) glede na vrsto prevoza, ki ga opravlja ladja, zlasti če opravlja prevoz po morju na kratkih razdaljah;
- (b) če zasnova, oprema in obratovanje ladje dokazuje, da ladja ustvari manjšo količino odpadkov ter trajnostno in okolju prijazno ravna z odpadki.

Komisija do 28. junija 2020 sprejme izvedbene akte, v katerih opredeli merila za ugotavljanje, ali ladja izpolnjuje zahteve iz točke (b) prvega pododstavka v zvezi z ravnanjem z odpadki na krovu ladje. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 20(2).

6. Za zagotovitev pravičnih, preglednih, lahko določljivih in nediskriminatornih pristojbin, ki bi odražale stroške razpoložljivih in po potrebi uporabljenih zmogljivosti in storitev, so uporabnikom pristanišča v načrtih za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi na voljo podatki o višini pristojbine in osnovi za njen izračun, in sicer v uradnem jeziku države članice, v kateri je pristanišče, in po potrebi v mednarodno uveljavljenem jeziku.

7. Države članice zagotovijo, da se zbirajo podatki o spremljanju obsega in količine pasivno ulovljenih odpadkov, in te posredujejo Komisiji. Komisija na podlagi teh podatkov o spremljanju do 31. decembra 2022 in nato vsaki dve leti objavi poročilo.

Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi metodologije za zbiranje podatkov o spremljanju in oblike poročanja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 20(2).

Člen 9

Izvezetja

1. Države članice lahko ladjo, ki pristane v njihovih pristaniščih, izvzamejo iz obveznosti iz člena 6, člena 7(1) in člena 8 (v nadaljnjem besedilu: izvezetje), kadar obstaja dovolj dokazov, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) ladja opravlja linijske prevoze s pogostimi in rednimi postanki v pristaniščih;
- (b) obstaja ureditev, ki zagotavlja oddajo odpadkov in plačilo pristojbin v pristanišču na poti ladje in ki:
 - (i) je razvidna iz pogodbe, podpisane s pristaniščem ali pogodbenikom za ravnanje z odpadki, in potrdil o oddaji odpadkov;
 - (ii) je bila sporočena vsem pristaniščem na ladijski poti in
 - (iii) jo je sprejelo pristanišče, v katerem se odpadki oddajo in pristojbina plača, s tem, da je to lahko pristanišče Unije ali drugo pristanišče, za katerega je bilo na podlagi elektronsko poslanih informacij v del sistema obveščanja, spremljanja in izvrševanja iz člena 13 ter v GISIS ugotovljeno, da so v njem na voljo ustrezne zmogljivosti;
- (c) izvezetje ne vpliva negativno na pomorsko varnost, zdravje, življenjske ali delovne pogoje na ladji ali morsko okolje.

2. Če se odobri izvezetje, država članica, v kateri je pristanišče, na podlagi obrazca iz Priloge 5 izda potrdilo o izvezetju, ki potrjuje, da ladja izpolnjuje potrebne pogoje in zahteve za uporabo izvezetja, ter v katerem je navedeno trajanje izvezetja.

3. Države članice elektronsko sporočijo informacije iz potrdila o izvzetju v delu sistema obveščanja, spremljanja in izvrševanja iz člena 13.
4. Države članice zagotovijo učinkovito spremljanje in izvrševanje ureditev za oddajo in plačilo, ki veljajo za izvzete ladje, ki priplujejo v njihova pristanišča.
5. Ne glede na odobreno izvzetje, ladja ne odpluje v naslednje pristanišče postanka, če tam ni zadostne namenske zmogljivosti za skladiščenje vseh dotlej zbranih odpadkov in vseh tistih, ki bodo zbrani med predvideno plovbo ladje do naslednjega pristanišča postanka.

Oddenek 4

Izvrševanje

Člen 10

Inšpekcijski pregledi

Države članice zagotovijo, da se lahko v zvezi z vsako ladjo izvedejo inšpekcijski pregledi, ki so lahko tudi naključni, da se preveri njena skladnost s to direktivo.

Člen 11

Obveznosti glede inšpekcijskih pregledov

1. Vsaka država članica izvaja inšpekcijske preglede ladij, ki pristanejo v njenih pristaniščih; pregleda najmanj 15 % skupnega števila posameznih ladij, ki letno pristanejo v njenih pristaniščih.

Skupno število posameznih ladij, ki pristanejo v državi članici, se izračuna kot povprečno število posameznih ladij v preteklih treh letih, kot je sporočeno v del sistema obveščanja, spremljanja in izvrševanja iz člena 13.

2. Države članice ravnajo skladno z odstavkom 1 tega člena s tem, ko izberejo ladje na podlagi na tveganjih temelječega mehanizma Unije za ciljno usmerjanje.

Za zagotovitev harmonizacije inšpekcijskih pregledov in določitev enotnih pogojev za izbiro ladij, ki se pregledajo, Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih opredeli podrobne elemente na tveganjih temelječega mehanizma Unije za ciljno usmerjanje. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 20(2).

3. Države članice določijo postopke za inšpekcijske preglede ladij, ki ne spadajo na področje uporabe Direktive 2002/59/ES, da bi zagotovili, kolikor je to izvedljivo, skladnost s to direktivo.

Pri določitvi teh postopkov lahko države članice upoštevajo na tveganjih temelječ mehanizem Unije za ciljno usmerjanje iz odstavka 2.

4. Če ustrezeni organ države članice ni zadovoljen z rezultati inšpekcijskega pregleda, brez poseganja v uporabo kazni iz člena 16 zagotovi, da ladja ne zapusti pristanišča, dokler ne odda odpadkov v pristaniško sprejemno zmogljivost v skladu s členom 7.

Člen 12

Sistem obveščanja, spremljanja in izvrševanja

Izvajanje in izvrševanje te direktive se olajšata z elektronskim poročanjem in izmenjavo informacij med državami članicami v skladu s členoma 13 in 14.

Člen 13**Sporočanje in izmenjava informacij**

1. Sporočanje in izmenjava informacij temeljita na sistemu Unije za izmenjavo pomorskih informacij (v nadaljnjem besedilu: sistem SafeSeaNet) iz člena 22a(3) Direktive 2002/59/ES in iz Priloge III k navedeni direktivi.
2. Države članice zagotovijo, da se v skladu z Direktivo 2010/65/EU elektronsko in v razumnem času sporočijo naslednje informacije:
 - (a) informacije o dejanskem času prihoda in odhoda vsake ladje, ki spada na področje uporabe Direktive 2002/59/ES in pristane v pristanišču Unije, skupaj z identifikatorjem zadevnega pristanišča;
 - (b) informacije iz predhodnega obvestila o odpadkih, kot je določeno v Prilogi 2;
 - (c) informacije iz potrdila o oddaji odpadkov, kot je določeno v Prilogi 3;
 - (d) informacije iz potrdila o izvzetju, kot je določeno v Prilogi 5.
3. Države članice zagotovijo, da so informacije iz člena 5(2) na voljo v elektronski obliki prek sistema SafeSeaNet.

Člen 14**Evidentiranje inšpekcij**

1. Komisija razvije, vzdržuje in posodablja inšpekcijsko zbirko podatkov, s katero so povezane vse države članice in ki vsebuje vse informacije, potrebne za izvajanje sistema inšpekcijskih pregledov, določenega s to direktivo (v nadaljnjem besedilu: inšpekcijska zbirka podatkov). Inšpekcijska zbirka podatkov temelji na inšpekcijski bazi podatkov iz člena 24 Direktive 2009/16/ES in ima podobne funkcije kot navedena baza podatkov.
2. Države članice zagotovijo, da se informacije, povezane z inšpekcijskimi pregledi iz te direktive, vključno z informacijami v zvezi z neskladnostmi in izdanimi prepovedmi izplutja, brez odlašanja prenesejo v inšpekcijsko zbirko podatkov takoj, ko je:
 - (a) izdelano inšpekcijsko poročilo;
 - (b) odpravljena prepoved izplutja ali
 - (c) odobreno izvzetje.
3. Komisija zagotovi, da inšpekcijska zbirka podatkov omogoča pridobitev vseh ustreznih podatkov, ki so jih sporočile države članice za namene spremljanja izvajanja te direktive.

Komisija zagotovi, da so za na tveganjih temelječ mehanizem Unije za ciljno usmerjanje iz člena 11(2) na voljo informacije iz inšpekcijske zbirke podatkov.

Komisija redno pregleduje inšpekcijsko zbirko podatkov, da tako spremlja izvajanje te direktive in opozarja na morebitne pomsleke v zvezi z njenim celovitim izvajanjem z namenom spodbujanja korektivnih ukrepov.

4. Države članice imajo vseskozi dostop do evidentiranih informacij v inšpekcijski zbirki podatkov.

Člen 15**Usposabljanje osebja**

Pristaniščni organi in organi pristaniških sprejemnih zmogljivosti zagotovijo, da je vse osebje deležno usposabljanja, potrebnega za pridobitev osnovnega znanja o ravnanju z odpadki, ki je bistvenega pomena za njihovo delo, s posebnim poudarkom na zdravstvenih in varnostnih vidikih, ki se nanašajo na ravnanje z nevarnimi materiali, ter da se zahteve v zvezi z usposabljanjem redno posodablja zaradi odzivanja na izzive, ki jih prinašajo tehnološke inovacije.

Člen 16

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Oddel ek 5

Končne določbe

Člen 17

Izmenjava izkušenj

Komisija poskrbi za izmenjave izkušenj med nacionalnimi organi držav članic in strokovnjaki, vključno s tistimi iz zasebnega sektorja, civilne družbe in sindikatov, o uporabi te direktive v pristaniščih Unije.

Člen 18

Postopek za spremembo

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 19, s katerimi se spremenijo priloge k tej direktivi in sklicevanja na instrumente IMO v tej direktivi, v obsegu, ki je potreben za njihovo uskladitev s pravom Unije ali za upoštevanje razvoja na mednarodni ravni, zlasti na ravni IMO.
2. Na Komisijo se tudi prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 19, s katerimi spremeni priloge, kadar je to potrebno za izboljšanje ureditev izvajanja in spremljanja, vzpostavljenih s to direktivo, zlasti tistih iz členov 6, 7 in 9, da se tako zagotovijo učinkovito obveščanje o odpadkih, njihova učinkovita oddaja in pravilna uporaba izvzetij.
3. V izjemnih okoliščinah, kadar je to primerno utemeljeno na podlagi ustrezne analize Komisije, in zato, da se prepreči resna in nesprejemljiva nevarnost za morsko okolje, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 19, s katerimi spremeni to direktivo v obsegu, ki je potreben za preprečitev take nevarnosti, da se sprememba konvencije MARPOL za namene te direktive ne bi uporabljala.
4. Delegirani akti iz tega člena se sprejmejo vsaj tri mesece pred iztekom roka, ki je mednarodno določen za tihi pristanek na spremembo konvencije MARPOL, ali pred predvidenim datumom začetka veljavnosti navedene spremembe.

V obdobju pred začetkom veljavnosti takih delegiranih aktov se države članice vzdržijo kakršnih koli pobud za vključitev navedene spremembe v nacionalno pravo ali za uporabo spremembe v zadevnem mednarodnem instrumentu.

Člen 19

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 18(1), (2) in (3) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 27. junija 2019. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 18(1), (2) in (3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 18(1), (2) in (3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 20

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij (COSS), ustanovljen z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2099/2002 ⁽²²⁾. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 21

Sprememba Direktive 2010/65/EU

V točki A Priloge k Direktivi 2010/65/EU se točka 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Obveščanje o odpadkih z ladij, vključno z ostanki

Členi 6, 7 in 9 Direktive (EU) 2019/883 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o pristaniških sprejemnih zmogljivostih za oddajo odpadkov z ladij, spremembi Direktive 2010/65/EU in razveljavitvi Direktive 2000/59/ES (UL L 151, 7.6.2019, str. 116).“.

Člen 22

Razveljavitev

Direktiva 2000/59/ES se razveljavi.

Sklicevanje na razveljavljeno direktivo se šteje za sklicevanje na to direktivo.

Člen 23

Pregled

1. Komisija oceni to direktivo ter rezultate ocene predloži Evropskemu parlamentu in Svetu do 28. junija 2026. Ocena vključuje tudi poročilo, v katerem se podrobno opišejo najboljše prakse preprečevanje nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi na ladjah.
2. V okviru Uredbe (EU) 2016/1625 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²³⁾, pri naslednjem pregledu mandata Evropske agencije za pomorsko varnost (EMSA), Komisija oceni tudi, ali bi bilo treba EMSA dodeliti dodatne pristojnosti za izvrševanje te direktive.

⁽²²⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2099/2002 z dne 5. novembra 2002 o ustanovitvi Odbora za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij (COSS) in o spremembi uredb o pomorski varnosti in preprečevanju onesnaževanja z ladij (UL L 324, 29.11.2002, str. 1).

⁽²³⁾ Uredba (EU) 2016/1625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o spremembi Uredbe (ES) št. 1406/2002 o ustanovitvi Evropske agencije za pomorsko varnost (UL L 251, 16.9.2016, str. 77).

Člen 24**Prenos**

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 28. junija 2021. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 25**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 26**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 17. aprila 2019

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

G. CIAMBA

PRILOGA 1

ZAHTEV ZA NAČRTE ZA SPREJEM ODPADKOV IN RAVNANJE Z NJIMI

Načrti za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi zajemajo vse vrste odpadkov z ladij, ki običajno priplujejo v pristanišče, ter se pripravijo glede na velikost pristanišča in vrste ladij, ki pristajajo v takem pristanišču.

V načrte za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi se vključijo naslednji elementi:

- (a) ocena potrebe po pristaniških sprejemnih zmogljivostih glede na potrebe ladij, ki običajno priplujejo v pristanišče;
- (b) opis vrste in kapacitete pristaniških sprejemnih zmogljivosti;
- (c) opis postopkov za sprejem in zbiranje odpadkov z ladij;
- (d) opis sistema kritja stroškov;
- (e) opis postopka za sporočanje domnevnih neustreznosti pristaniških sprejemnih zmogljivosti;
- (f) opis postopka za redna posvetovanja z uporabniki pristanišč, pogodbeniki za ravnanje z odpadki, upravljavci terminalov in drugimi zainteresiranimi strankami in
- (g) pregled vrste in količine odpadkov, prejetih od ladij in obdelanih v zmogljivostih.

Načrti za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi lahko vključujejo:

- (a) povzetek ustreznega nacionalnega prava ter postopka in formalnosti za oddajo odpadkov v pristaniške sprejemne zmogljivosti;
- (b) določitev kontaktne točke v pristanišču;
- (c) opis opreme za predhodno obdelavo in postopkov za posebne tokove odpadkov v pristanišču, če obstajajo;
- (d) opis metod za beleženje dejanske uporabe pristaniških sprejemnih zmogljivosti;
- (e) opis metod za beleženje količin odpadkov, ki jih oddajo ladje;
- (f) opis metod ravnanja z različnimi tokovi odpadkov v pristanišču.

Postopki za sprejem, zbiranje, skladiščenje, obdelavo in odlaganje bi morali biti v vseh pogledih skladni s sistemom okoljskega ravnanja, primernim za postopno zmanjševanje vplivov teh dejavnosti na okolje. Taka skladnost postopkov se domneva, če so postopki skladni z Uredbo (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES (UL L 342, 22.12.2009, str. 1).

PRILOGA 2

STANDARDNA OBLIKA OBRAZCA PREDHODNEGA OBVESTILA O ODDAJI ODPADKOV V PRISTANIŠKE
SPREJEMNE ZMOGLJIVOSTI

Obvestilo o oddaji odpadkov v: (vnesite ime pristanišča postanka iz člena 6 Direktive (EU) 2019/883)

Ta obrazec bi bilo treba hraniti na ladji skupaj z ustrezno knjigo o oljih, knjigo o tovoru, dnevnikom o ravnanju z odpadki ali načrtom ravnanja z odpadki, kot zahteva konvencija MARPOL.

1. PODATKI O LADJI

1.1 Ime ladje:	1.5 Lastnik ali upravljavec:
1.2 Številka IMO:	1.6 Številka ali razpoznavni znak ladje:
	Številka MMSI (identifikacijska številka pomorske mobilne postaje):
1.3 Bruto tonaža:	1.7 Država zastave:
1.4 Vrsta ladje: ☐ Tanker za prevoz nafte ☐ Tanker za prevoz kemi-kalij ☐ Ladja za prevoz razsu-tega tovara ☐ Kontejner ☐ Druga tovorna ladja ☐ Potniška ladja ☐ Ro-ro ladja ☐ Drugo (nave-dite)	

2. PODATKI O LADJI IN PLOVBI

2.1 Lokacija/ime terminala:	2.6 Zadnje pristanišče oddaje odpadkov:
2.2 Datum in čas prihoda:	2.7 Datum zadnje oddaje:
2.3 Datum in čas odhoda:	2.8 Naslednje pristanišče oddaje:
2.4 Zadnje pristanišče in država:	2.9 Oseba, ki predloži ta obrazec (če ni poveljnik ladje):
2.5 Naslednje pristanišče in država (če sta znana):	

3. VRSTA IN KOLIČINA ODPADKOV TER ZMOGLJIVOST ZA SKLADIŠČENJE

Vrsta	Odpadki za oddajo (m ³)	Največja namenska zmogljivost za skladiščenje (m ³)	Količina odpadkov, ki ostanejo na ladji (m ³)	Pristanišče, v katerem se bodo oddali preostali odpadki	Ocenjena količina odpadkov, nastalih od obve-stila do prihoda v pristanišče naslednjega postanka (m ³)
Priloga I h konvenciji MARPOL – Olja					
Oljna kalužna voda					
Oljni ostanki (blato)					
Oljna odpadna voda od čiščenja cistern					
Umazana balastna voda					

Vrsta	Odpadki za oddajo (m ³)	Največja namenska zmogljivost za skladiščenje (m ³)	Količina odpadkov, ki ostanejo na ladji (m ³)	Pristanišče, v katerem se bodo oddali preostali odpadki	Ocenjena količina odpadkov, nastalih od obveštila do prihoda v pristanišče naslednjega postanka (m ³)
Obloge in blato od pranja cistern					
Drugo (navedite)					
Priloga II h konvenciji MARPOL – ZDRAVJU ŠKODLJIVE TEKOČINE (1)					
Snov kategorije X					
Snov kategorije Y					
Snov kategorije Z					
DS – druge snovi					
Priloga IV h konvenciji MARPOL – Komunalna odpadna voda					
Priloga V h konvenciji MARPOL – Odpadki					
A. Plastika					
B. Živilski odpadki					
C. Gospodinjski odpadki (npr. izdelki iz papirja, krpe, steklo, kovine, steklenice, keramika itd.)					
D. Olje za kuhanje					
E. Pepel iz sežigalnic					
F. Industrijski odpadki					
G. Živalska trupla					
H. Ribolovno orodje					
I. E-odpadki					

(1) Navedite ustrezno odpremno ime zadevne zdravju škodljive tekočine.

Vrsta	Odpadki za oddajo (m ³)	Največja namenska zmogljivost za skladiščenje (m ³)	Količina odpadkov, ki ostanejo na ladji (m ³)	Pristanišče, v katerem se bodo oddali preostali odpadki	Ocenjena količina odpadkov, nastalih od obveštila do prihoda v pristanišče naslednjega postanka (m ³)
J. Ostanki tovara ⁽¹⁾ (škodljivi za morsko okolje)					
K. Ostanki tovara ⁽²⁾ (neškodljivi za morsko okolje)					
Priloga VI h konvenciji MARPOL – Odpadki, povezani z onesnaževanjem zraka					
Ozonu škodljive snovi in oprema, ki vsebuje take snovi ⁽³⁾					
Ostanki čiščenja izpušnih plinov					

Drugi odpadki, ki niso zajeti v konvenciji MARPOL

Pasivno ulovljeni odpadki					
---------------------------	--	--	--	--	--

Opombe

1. Ti podatki se uporabljajo za pomorsko inšpekcijo in druge inšpekcijske namene.
2. Tega obrazca ni treba izpolniti, če se za ladjo uporablja izvzetje v skladu s členom 9 Direktive (EU) 2019/883

⁽¹⁾ So lahko ocene; navedite ustrezno odpremno ime suhega tovara.

⁽²⁾ So lahko ocene; navedite ustrezno odpremno ime suhega tovara.

⁽³⁾ Ki izvirajo iz običajnih dejavnosti vzdrževanja na ladji.

PRILOGA 3

STANDARDNA OBLIKA POTRDILA O ODDAJI ODPADKOV

Imenovani predstavnik ponudnika pristaniških sprejemnih zmogljivosti zagotovi naslednji obrazec poveljniku ladje, ki je oddala odpadke v skladu s členom 7 Direktive (EU) 2019/883.

Ta obrazec se hrani na ladji skupaj z ustrezno knjigo o oljih, knjigo o tovoru, dnevnikom o ravnanju z odpadki ali načrtom o ravnanju z odpadki, kot zahteva konvencija MARPOL.

1. Podatki o pristaniški sprejemni zmogljivosti in pristanišču

1.1 Lokacija/ime terminala:
1.2 Ponudnik(-i) pristaniške sprejemne zmogljivosti:
1.3 Ponudnik(-i) zmogljivosti za obdelavo – če se razlikuje(jo) od zgoraj navedenega:
1.4 Datum in čas oddaje odpadkov od: do:

2. Podatki o ladji

2.1 Ime ladje:	2.5. Lastnik ali upravljavec:
2.2 Številka IMO:	2.6. Številka ali razpoznavni znak ladje: Številka MMSI (identifikacijska številka pomorske mobilne postaje):
2.3 Bruto tonaža:	2.7 Država zastave:
2.4. Vrsta ladje: ☐ Tanker za prevoz nafte ☐ Tanker za prevoz kemi-kalij ☐ Ladja za prevoz razsu-tega tovara ☐ Kontejner ☐ Druga tovorna ladja ☐ Potniška ladja ☐ Ro-ro ladja ☐ Other (specify)	

3. VRSTA IN KOLIČINA PREJETIH ODPADKOV

Priloga I h konvenciji MARPOL – Olja	Količina (m ³)	Priloga V h konvenciji MARPOL – Odpadki	Količina (m ³)
Oljna kalužna voda		A. Plastika	
Oljni ostanki (blato)		B. Živilski odpadki	
Oljna odpadna voda od čiščenja cistern		C. Gospodinjski odpadki (npr. izdelki iz papirja, krpe, steklo, kovine, steklenice, keramika itd.)	
Umazana balastna voda		D. Olje za kuhanje	
Obloge in blato od pranja cistern		E. Pepel iz sežigalnic	
Drugo (navedite)		F. Industrijski odpadki	
Priloga II h konvenciji MARPOL – ZDRAVJU ŠKODLJIVE TEKOČINE	Količina (m ³)/ Ime ⁽¹⁾	G. Živalska trupla	
Snov kategorije X		H. Ribolovno orodje	

Snov kategorije Y		I. E-odpadki	
		J. Ostanki tovara ⁽²⁾ (škodljivi za morsko okolje)	
		K. Ostanki tovara ⁽²⁾ (neškodljivi za morsko okolje)	
		Priloga VI h konvenciji MARPOL – Odpadki, povezani z onesnaževanjem zraka	Količina (m ³)
Snov kategorije Z		Snovi, ki tanjšajo ozonski plašč, in oprema, ki vsebuje take snovi	
DS – druga snov		Ostanki čiščenja izpušnih plinov	
Priloga IV h konvenciji MARPOL – Komunalna odpadna voda	Količina (m ³)	Drugi odpadki, ki niso zajeti v konvenciji MARPOL	Količina (m ³)
		Pasivno ulovljeni odpadki	

⁽¹⁾ Navedite ustrezno odpremno ime zadevne zdravju škodljive tekočine.

⁽²⁾ Navedite ustrezno odpremno ime suhega tovara.

PRILOGA 4

KATEGORIJE STROŠKOV IN NETO PRIHODKOV, POVEZANIH Z DELOVANJEM IN UPRAVLJANJEM PRISTANIŠKIH SPREJEMNIH ZMOGLJIVOSTI

Neposredni stroški	Posredni stroški	Neto prihodki
Neposredni operativni stroški, ki izhajajo iz dejanske oddaje odpadkov z ladij, vključno s postavkami stroškov, navedenimi v nadaljevanju. — Zagotavljanje infrastrukture pristaniških sprejemnih zmogljivosti, vključno s kontejnerji, cisternami, orodjem za obdelavo, baržami, tovornjaki, sprejemom odpadkov in objekti za obdelavo odpadkov. — Dajatev za koncesijo za zakup prostora, če obstaja, ali za zakup opreme, potrebne za delovanje pristaniških sprejemnih zmogljivosti. — Dejansko delovanje pristaniških sprejemnih zmogljivosti: zbiranje odpadkov z ladij, prevoz odpadkov iz pristaniških sprejemnih zmogljivosti za končno obdelavo, vzdrževanje in čiščenje pristaniških sprejemnih zmogljivosti, stroški za osebje, vključno z nadurami, zagotavljanje električne energije, analiza odpadkov in zavarovanje. — Priprava za ponovno uporabo, recikliranje ali odlaganje odpadkov z ladij, vključno z ločenim zbiranjem odpadkov. — Upravljanje: izstavljanje računov, izdajanje potrdil o oddaji odpadkov ladjam, poročanje.	Posredni upravni stroški, ki izhajajo iz upravljanja sistema v pristanišču, vključno s postavkami stroškov, navedenimi v nadaljevanju. — Priprava in odobritev načrta za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi, vključno z vsemi revizijami tega načrta in njegovim izvajanjem. — Posodabljanje načrta za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi, vključno s stroški dela in stroški svetovanja, kjer je ustrezno. — Organizacija postopkov posvetovanja za (ponovno) oceno načrta za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi. — Upravljanje sistemov obveščanja in kritja stroškov, vključno z uporabo nižjih pristojbin za „okolju prijazne ladje“, zagotavljanje sistemov IT na ravni pristanišč, statistična analiza in povezani stroški dela. — Organizacija postopkov za oddajo javnih naročil za zagotavljanje pristaniških sprejemnih zmogljivosti ter izdajanje potrebnih dovoljenj za zagotavljanje pristaniških sprejemnih zmogljivosti v pristaniščih. — Sporočanje informacij uporabnikom pristanišč z razdeljevanjem letakov, postavljanjem tabel in plakatov v pristaniščih ali objavljanje informacij na spletišču pristanišč ter elektronski prenos informacij, kot določa člen 5. — Upravljanje shem za ravnanje z odpadki: sheme razširjene odgovornosti proizvajalca, recikliranje ter vloge za nacionalna/regionalna sredstva in njihova uporaba. — Drugi upravni stroški: stroški spremljanja in elektronskega poročanja glede izvzetij, kot zahteva člen 9.	Neto prihodki iz shem za ravnanje z odpadki in razpoložljiva nacionalna/regionalna sredstva, vključno z elementi prihodkov, navedenimi v nadaljevanju. — Neto finančne koristi iz shem razširjene odgovornosti proizvajalca. — Drugi neto prihodki iz shem za ravnanje z odpadki, kot so sheme za recikliranje. — Financiranje v okviru Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo. — Druga sredstva ali subvencije, ki so na voljo pristaniščem za ravnanje z odpadki in ribištvo.

PRILOGA 5

POTRDILO O IZVZETJU V SKLADU S ČLENOM 9 V ZVEZI Z ZAHTEVAMI IZ ČLENA 6, ČLENA 7(1) IN ČLENA 8 DIREKTIVE (EU) 2019/883 V PRISTANIŠČU(-IH) [VSTAVITE PRISTANIŠČE] V [VSTAVITE DRŽAVO ČLANICO] ⁽¹⁾

Ime ladje	Številka ali razpoznavni znak ladje	Država zastave
[vstavite ime ladje]	[vstavite številko IMO]	[vstavite ime države zastave]

opravlja linijske prevoze s pogostimi in rednimi postanki v naslednjem(-ih) pristanišču(-ih) v [vstavite ime države članice] v skladu z voznim redom ali vnaprej določeno potjo:

[]

in pristane v teh pristaniščih vsaj enkrat na štirinajst dni:

[]

ter je sklenila dogovor o zagotavljanju plačila pristojbin in oddaji odpadkov v pristanišču ali tretji osebi v pristanišču:

[]

In je zato izvzeta v skladu s [vstaviti ustrezno določbo iz nacionalne zakonodaje države] [iz zahtev o:

- ☐ obvezni oddaji odpadkov z ladij,
- ☐ predhodnem obvestilu o odpadkih in
- ☐ plačilu obvezne pristojbine v naslednjem(-ih) pristanišču(-ih):]

To potrdilo je veljavno do [vstavite datum], razen če se razlogi za izdajo potrdila spremenijo pred navedenim datumom.

Kraj in datum

.....
Ime
Naziv

⁽¹⁾ Črtajte, če ni ustrezno.